

Entre els llibres i els toros

Aquests dies s'ha parlat molt de la crisi que afligeix la indústria editorial. Cadascú se sent de les seves coses, i nosaltres ens planyem de la part que ens toca. S'ha dit i repetit que editem massa títols en la nostra llengua, en relació amb un volum de vendes que tendeix a la baixa. Això deu ser una conseqüència de la realitat immediata, però hi ha altres causes que cal tenir presents, perquè un diagnòstic complet i fiable ha de tenir en compte els resultats de diversos anàlisis i exploracions.

En primer lloc, passa que formem part, els un de grat i els altres per força, d'un projecte d'estat que, des dels seus inicis històrics, ha tingut por que els seus súbdits sabessin massa coses, que fossin excessivament alfabetitzats i, per tant, que llegissin massa. Només cal considerar els tiratges dels diaris, revistes i llibres, no tan sols de les comunitats autònomes amb llengua pròpia, sinó també els edi-

tats en l'idioma oficial per antonomàsia. Fer això, dic, i comparar-ho amb les xifres d'altres països europeus, americans i algun d'asiàtic, convida a una humilitat molt allunyada de la supèrbia característica dels estaments dedicats, des de fa uns quants segles, a construir la maqueta d'un país que no acaba de trobar la cohesió.

Les queixes per la crisi que he esmentat al principi, han coincidit amb fets que obliguen a la meditació i a la penitència. Un d'ells, és que s'ha acordat de concedir una subvenció "oficial" als clubs de futbol que passen angúnies econòmiques. Simultàniament, s'ha fet públic que els mateixos centres de poder constituït han retirat les subvencions que eren atorgades a determinada premsa. Com es pot apreciar, es tracta d'una operació cultural

de gran envergadura, d'aquelles que fan quedar tan bé.

A causa d'una acumulació de confluències poc afortunades, resulta que el Pavelló espanyol a la Fira del Llibre celebrada a Frankfurt diuen que va ser pensat i realitzat amb la idea d'una plaça de toros, amb sorra al terra i la bandera general-nacional disposada de manera que recordi el capot dels toreros. És una idea sublim per una bona projecció amb vista a l'exterior.

Per sort –segons com, cal agrair-ho– les seccions de les comunitats autònomes amb "peculiaritats" lingüístiques van rebre un tractament de parent pobre. Ben mirat, a vegades és millor evitar confusions i passar una mica desapercebuts.

Pere Calders